

"Чувајмо се од нељуди, али се још више чувајмо да и ми не постанемо нељуди", говорио је патријарх Павле према којем ће се последња деценија 20. века и прва у трећем миленијуму памтити у Србији, поред осталог, и као деценија његовог духовног присуства.

"Ја се покоравам вашем избору и надам се да ће Господ помоћи Цркви својој да у мени не буде онај који ће је унизити", рекао је на хиротонији у Саборној цркви архиепископ пећки, митрополит београдско-карловачки, његова светост патријарх српски господин Павле.

"Моје су снаге слабе, ја се у њих не надам, надам се у помоћ вашу и помоћ Божју којом ме је он до сада држао. Нека буде на славу његову и на корист Његовој цркви и нашем напаћеном народу у ова тешка времена", рекао је преузимајући место првојерарха СПЦ - првог међу равнима, наследивши на трону Светог Саве патријарха Германа.

"Закон Јеванђеља мора се применити на закон државе", наглашавао је патријарх отворено се супротстављајући режиму Слободана Милошевића, а народ упозоравајући да се "сили треба приклонити само зато што она Бога не моли" и да није на одмет "мудрост змије а кроткост голуба".

"Уздам се у Бога да ће овим властима отворити очи да овај намучени народ престану злостављати", рекао је 3. фебруара 1997. године патријарх Павле у јавном обраћању.

"Ови догађаји слуте на најгоре па зато не престајем да очински молим и преклињем, како огорчени народ, младе и старе, да се уздрже од сваког изазивања нереда, тако и оне наоружане да буду чувари реда и мира а не власти која трагично по све нас све више тоне у незнању шта ради".

Неколико дана пре ове поруке, на Савиндан, патријарх Павле је предводећи око пола милиона Београђана у празничној литији, прошао кроз кордон полиције.

До зуба наоружани припадници Милошевићеве Специјалне полиције, који су 178 дана обезбеђивали неуморне протестанте на Тргу републике и у Коларчевој улици, без речи су се размакли пред одлучним патријархом Павлом.

"Невоља је било и биваће, људи и нељуди је бивало и биваће. Околности не зависе увек од нас, али да ли ћемо бити људи или нељуди то од нас зависи, говорио је патријарх Павле бринући посебно за народ Косова и Метохије који "крај својих све проређенијих огњишта, чува светиње не само Срба, већ и читавог просвећеног човечанства".

"И данас, када су се над Косовом и Метохијом надвијају црни облаци подсећам вас на на хришћанску обавезу и љубав према непролазним вредностима", истицао је патријарх Павле упозоравајући да вековима траје Голгота српског народа на Косову и Метохији а да то" виде и знају сви осим оних који су изабрали да буду слепи за гледање истине и глуви за слушање правде".

"Милиони обичних људи жртве су немаштине и глади, док мањи број живи у неограниченој раскоши и телесним задовољствима. Многи народи муком и крвљу стечену слободу бране од насиља глобалистичког система", истакао је патријарх у Васкршњој посланици 2007. наглашавајући и упозоравајући на опасност лажних слобода и демократија и наметање "унапред спакованих и готових решења".

"Када бих био последњи Србин, пристао бих да нестанем, а да не буде злочина... пристао бих да нестане не само велика него и мала Србија и сви Срби са мном, а не бих пристао на нељудство и нечовечство", једна је од порука патријарха Павла који својој духовној деци објашњава смисао косовског завета и свог опредељења за Царство небеско".

"Чувајмо се од нељуди, али се још више чувајмо да и ми не постанемо нељуди", неуморно је понављао патријарх који 29. маја 2007 скромно и молитвено у патријаршијској капели Светог Симеона Мироточивог обележио пола века архијерејске службе и дан када је (1957) архимандрит Павле постао епископ рашко-призренски.

Иако су многи у Цркви и ван ње сматрали да је овом народу потребан борбенији поглавар цркве, ипак је већина следила ненаметљиву снагу и речи патријарха који је цео

живот и архијерејство провео у Јеванђељу као истрајни неимар Новог завета непрестано понављајући - "Што смо даље од Бога даље смо једни од других".

Његова смирена мудрост с поштовањем је прихватана и ван Србије и приликом посета канонским православним црквама и у сусретима са представницима других цркава и верских заједница као и са представницима држава.

Његове јеванђељске поруке да су "истина, правда и љубав моћније од неистине, неправде и мржње" и да је "дужност цркве да људе води миру, јединству и слози", биле су свима прихватљиве.

(Танјуг)